

## מיקצב חדש - קסם חדש יצירות של טאלי ביטי ב"להקת בת שבע"

נפלאה שאין צורך לקשור לה תארים - שמות היוצרים הם לי ביטי בתלושות מעניינות של גרסה בהרל, תלושות מפתיעות בחידוש ובנוי, כגון הופעת להקה של "נערי השכו" בחלוקים לבנים שקופים קצרים, או הופעת גברים ב" מחול בסגנון דרום אמריקני - ב"טייטס" עם מחשוף עמוק ו" שרוולי רשת. בפרק המחול ה" שני נהנינו מהתלושות הנאות שנוצרו בידי הרקדן אנטוני בינסטר.



שנקל להפיץ אותה ונקל לקלוט אותה.

בין שי פרקי המחול החד- שים והארוכים של טאלי ביטי הוכנסו - וטוב היה הדבר, לשם גיוון - שני פרקי מחול בסגנון אחר: "לתוך המבוך" של מארתה גרהאם, עם מור סיקה של ג'אנקארלו מנוטי - אחת היצירות האופייניות ל" כוהנת הגדולה של המחול"; ו"חזרה" של נורמן מוריס, - מחול ססגוני, עליו גם עצוב, שתוך הצגת חזרה מסוגנת של רקדנים הוא מציג גם את עי" מות הצד הגופני מול הצד ה" נפשי.

נוכחנו שוב לדעת, כי הכר" כבת של הלהקה, רינה שינפלד, ראוייה ללא עירעור לתואר ה" זה. היא הפתיעה אותנו בשלי" טה הרהוטה באוצר התנועה של המחול הכמו"ג'אוי של טא" לי ביטי, כשהיא מפגינה נשיות נסוכה אותה עדנה אצילה, ה" מאפיינת אותה. גם רינה גלוק הפתיעה אותנו בהופעה ריקו" דית סוערת, בפרק המחול ה" שני של טאלי ביטי. בקרב ה" גברים בלט משה אפרתי, רק" דן בעל אישיות חזקה וקסם ש" אינו מחטיא, ונוסף לזאת - שליטה טכנית מרשימה.

אולם כדי לשקף את רוח ה" הצלחה של הלהקה הזאת - מן הראוי להזכיר גם את יתר הרקדנים, שכל אחד נראה ראוי להיות סולן, ובולטים בקרבם: רחמים רוז, יעל לביא, נורית שטרן, דליה לוי, אהוד בן-דוד, רות לרמן וכל היתר. לכולם לכולם, ובראשם ל" טאלי ביטי הנפלא - חן חן על ערב נהדר.

התכנית החדשה של "לה" קת מחול בת-שבע" מצטיינת ברעננות שובת לב, ב" החווה מיקצבית הנהפכת ב" קלות לחוויה אצל הקהל, ו" באותה תכונה שבה כבר הו" ריגלנו, עד ש"מתביישים" כמעט להזכירה - כיצוע טכני מושלם, שאיננו נושא בביקורת.

"להקת בת שבע" התמסרה ברוב תכניותיה עד כה ליציר" לתה של מארתה גרהאם, או לג'ורג'ים צעירים שצמחו מן האסכולה שלה. אני נמנה מ" או ומתמיד עם מעריצי מארתה גרהאם והאסכולה שלה, שבה אני רואה חדירה מעמיקה של המחול - לכאורה מיבצע חי" צוני לחלוטין - לתוך מעמקי נפש האדם, תוך היאחות ב"



תכנים היסטוריים. שחלקם ה" יצרי עיצב במידה רבה את ה"פסיכה" של האדם המערבי. כמוכן, אמנותה של מארתה גרהאם איננה מן הסוג המר" שים בנקל, אדרבא, וזהי אמ"



נות שאף מחייבת כעין התכו" ננות מצד הצופה, ידיעת הדב" רים הגלויים, כדי שהדברים הסמויים יתגלו לנגד עיני רוי" חו ביתר עוז ועוצמה. מטבע הדברים הוא, כי ה" אמנות בעלת המשמעות המור" פנמת של מרתה גרהאם קוס" מת לקהל שאינו רחב ביותר. וצר היה לראות, כי להקה מ" צויינת כגון "להקת מחול בת שבע" נאלצת להסתפק בחוג צופים ומעריצים מצומצם ל" מדי. דומני, כי התכנית החד" שה, העומדת בסימן הכוריאוי" גרפיה של טאלי ביטי, עשויה לחולל מיפנה גם בתחום הזה. כי טאלי ביטי, עם היותו רחוק מן ההמוני והפשטני, הוא נציג מובהק של יצירה אמנותית ה" צומחת על ברכי הג'אז - ה" קלאסי והמודרני - ונתתי שפה

טאלי ביטי מציג בתכנית ה" זאת שני פרקי מחול ארוכים, שכל אחד מורכב מכמה וכמה חלקים, והם מרוקדים לצלילי מוסיקת הג'אז המודרנית של צ'ארלס מינגוס, דיוי גילספי, מיילס דייוויס, דיוק אלינגטון וביילי סטריהורן. אף על פי ש" מוצג לפנינו מחול אוניברסאלי לחלוטין בהתגלותו ובמשמעותו מורגשים בו היטב יסודות כושיים יחודיים נפלאים, ש" אותם אנו מרגישים בכל עולם הג'אז. בתמליל, במוסיקה ו" כמוכן גם במחול: ישנו כאן שימוש באמצעים פשוטים ו" מובנים, שבכל זאת אינם פרי" מיטיביים; ישנה כאן ישות יצירת, שבכל זאת איננה גסה; ישנו כאן הומור, שאיננו עוק" צני, ישנו כאן מיקצב סוחף, שאיננו פרוע; ישנו כאן גוי, שאיננו מתקתק.

בשביל הלהקה היתה בוודאי העבודה עם טאלי ביטי מאמץ מיוחד במינו, משום שהרקדנים חוייבו ללמוד "שפה" חדשה ל" חלוטין. יש להודות, שהם הו" כיתו, "כשרון לשוני" ראוי ל" שבה והעלו מופע ברוח ג'אזית באותה קלילות, כאילו היתה צמיחתם על קרשי המיוזיקול האמריקני, או בסימטאות ניו" אורליאנס.

נוסף למוסיקה הג'אזית ה"